

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 12. října 2021 v Praze v senátě složeném z předsedy JUDr. Moniky Křikavové a přísedících JUDr. Věry Trojanové a JUDr. Pavla Bandy odvolání obžalovaného M [redacted] K [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 4.3.2021 sp.zn. 2 T 44/2020 a rozhodl takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), e) tr. řádu se napadený rozsudek ruší v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. a) tr.řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

M [redacted] K [redacted],

nar. [redacted] státní příslušník [redacted] jednatel společnosti, trvale bytem [redacted]

je vinen, že

nejpozději dne 20. 12. 2018 v [redacted] s cílem se obohatit, uvedl v omyl R [redacted] S [redacted] nar. [redacted] když že se vydával za zmocněnce L [redacted] O [redacted] nar. [redacted] společníka obchodní korporace [redacted] se sídlem [redacted], zplnomocněného k převodu obchodního podílu obchodní korporace za částku 800.000 Kč, ačkoli věděl, že mu L [redacted] O [redacted] žádné zmocnění neudělila;

téhož dne s R [redacted] S [redacted] podepsal Smlouvu o převodu obchodního podílu společnosti [redacted] na pobočce České pošty s.p. č. [redacted], kde došlo i k ověření podpisů;

následně si nechal na blíže nezjištěném místě v ulici [redacted] vyplatit za převod obchodního podílu částku 300.000 Kč v hotovosti,

a následně téhož dne podal osobně návrh na zápis změn do obchodního rejstříku týkající se společnosti [redacted] se sídlem [redacted] k němuž přiložil mimo jiné uzavřenou Smlouvu o převodu obchodního podílu, kterou podepsal za převodce L [redacted] O [redacted] s tím, že tu zastupuje na základě plné moci o převodu obchodního podílu, ač taková plná moc mu nikdy L [redacted] O [redacted] udělena nebyla, a požadoval provedení zápisu změny společníka z L [redacted] O [redacted] nar. [redacted], na R [redacted] S [redacted] nar. [redacted] přičemž k zápisu požadovaných změn do obchodního rejstříku v důsledku vlastní činnosti Městského soudu v Praze nedošlo,

t e d y **jednak** sebe obohatil uvedením jiného v omyl a způsobil větší škodu,

jednak uvedl nepravdivé údaje v podkladech sloužících pro zápis do obchodního rejstříku,

č í m ž s p á c h a l

jednak přečin **podvodu** podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

jednak přečin **zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění** podle § 254 odst. 2, alinea první trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozenému R [redacted] S [redacted] narozenému [redacted] škodu ve výši 300.000,-Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené L [redacted] O [redacted] narozené [redacted], nemajetkovou újmu ve výši 10.000,-Kč.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 4.3.2021, sp. zn. [redacted] byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 2, alinea první trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tak, že nejpozději dne 20. 12. 2018 v [redacted], s cílem se obohatit, uvedl v omyl R [redacted] S [redacted] nar. [redacted] když se vydával za zmocněnce L [redacted] O [redacted] nar. [redacted] společníka obchodní korporace [redacted], [redacted] se sídlem [redacted] zplnomocněného k převodu obchodního podílu obchodní korporace za částku 800.000 Kč, ačkoli věděl, že mu L [redacted] O [redacted] k zmocnění neudělila; téhož dne s R [redacted] S [redacted] podepsal Smlouvu o převodu obchodního podílu společnosti [redacted] na pobočce České pošty [redacted] kde došlo i k ověření podpisu; následně si nechal na blíže nezjištěném místě v ulici [redacted] vyplatit za převod obchodního podílu částku 300.000 Kč v hotovosti, a následně téhož dne podal osobně návrh na zápis změn do obchodního rejstříku týkající se společnosti [redacted] se sídlem [redacted] k němuž přiložil mimo jiné uzavřenou Smlouvu o převodu obchodního podílu a padělanou Plnou moc, ačkoli věděl, že plná moc k převodu obchodního podílu mu nikdy udělena nebyla, a požadoval provedení zápisu změny společníka z L [redacted] O [redacted] nar. [redacted] S [redacted] nar. [redacted] přičemž k zápisu požadovaných změn do obchodního rejstříku v důsledku vlastní činnosti Městského soudu v Praze nedošlo. Za uvedené trestné činy byl obžalovanému uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Zároveň byl obžalovanému uložen peněžitý trest v celkové výši 200.000,- Kč a podle § 228 odst. 1 tr. řádu je povinen uhradit na náhradu škody poškozenému R [redacted] S [redacted] 300.000,- Kč a poškozené L [redacted] O [redacted] na nemajetkové újmě 10.000,- Kč.
2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný řádně a včas odvolání, a to do všech jeho výroků, neboť se domnívá, že napadený rozsudek je nesprávný, nezákonný a nepřezkoumatelný. Podle obžalovaného se mu logicky a věrohodně podařilo objasnit průběh celé události z jeho pohledu. V celé věci se na něj původně obrátil pan V [redacted] R [redacted] který pracoval na stavbě v [redacted] s dotazem, zda-li není schopen zprostředkovat prodej obchodního podílu společnosti. S tím obžalovaný souhlasil, neboť z minulosti má v daném odvětví zkušenosti. Sdělil mu, jaké podklady jsou k převodu potřeba, načež tyto podklady R [redacted] obstaral a předal obžalovanému. Obžalovaný si je jistý, že mezi předanými podklady byla i plná moc udělená jeho osobě paní L [redacted] O [redacted] a že podpis na této plné moci byl ověřen. Obžalovaný nikdy nepopíral, že to

skutečně byl on, kdo zadával inzerci a komunikoval se zájemci o koupi podílu, nepopíral, že používal e-mailovou adresu [REDACTED]@seznam.cz a telefonní číslo [REDACTED], stejně tak nikdy netvrdil, že se zná s poškozenou L [REDACTED] O [REDACTED]

3. Obžalovaný v odvolání připustil, že se s poškozenou O [REDACTED] nikdy osobně nesetkal, avšak provedl kontrolu plné moci, zda-li se údaje shodují s údaji uvedenými v obchodním rejstříku společnosti [REDACTED] když vše odpovídalo, plná moc byla řádně ověřena, neměl tak důvod nevěřit panu R [REDACTED]. Jeho úkolem bylo pouze zajistit převod obchodního podílu, nikoli předání účetnictví ani dalších podkladů týkajících se společnosti či její konkrétní činnosti. Poté, co došlo k uzavření smluv a podání návrhu na rejstřík, veškeré podklady předal zpět panu R [REDACTED] včetně potvrzeného návrhu na zápis změn do obchodního rejstříku, dále mu předal i finanční částku, kterou obdržel od poškozeného R [REDACTED] S [REDACTED]. Sled událostí, tak jak je výše popsal obžalovaný, potvrzuje i pan V [REDACTED] R [REDACTED] v rámci čestného prohlášení, které sepsal a opatřil úředně ověřeným podpisem.
4. Dále obžalovaný namítá, že nalézacímu soudu se nepodařilo ztotožnit V [REDACTED] R [REDACTED] a v posledním hlavním líčení, na kterém zároveň došlo k vyhlášení rozsudku, zamítl návrh na jeho výslech pro nadbytečnost. Uvedené hlavní líčení proběhlo dne 4.3.2021, přičemž obžalovaný se jej neúčastnil a v protokolu o hlavním líčení je uvedeno, že přes vykázané doručení se obžalovaný nedostavil a neomluvil. S tímto závěrem obžalovaný nemůže souhlasit, neboť se z konání hlavního líčení omluvil telefonicky z důvodu probíhající pandemie onemocnění Covid 19, [REDACTED] [REDACTED] platil zákaz vycházení a pravidla vycestovat do ČR, zahrnující PCR test a povinnou karanténu, byla natolik přísná, že pro obžalovaného nebylo možné se na předvolání dostavit, což soudu telefonicky sdělil. Zároveň však nepožádal o to, aby bylo hlavní líčení konáno v jeho nepřítomnosti, proto dle jeho názoru nebyly splněny procesní podmínky pro konání hlavního líčení a toto mělo být odročeno. V uvedeném jednání soudu je možné spatřovat zásadní procesní pochybení, v jehož důsledku je možné považovat napadený rozsudek za nezákonný.
5. Podle obžalovaného pak nalézací soud z provedeného dokazování vyvodil chybné závěry. Soud prvního stupně se žádným způsobem nevypořádal s tím, že sama svědkyně R [REDACTED] uvedla, že je přesvědčena o tom, že mezi doklady, které fotila a zasílala právníkovi ke kontrole, byla i plná moc s ověřeným podpisem v originále. Stejně tak soud zcela pominul tu skutečnost, že svědkyně R [REDACTED] před podpisem smlouvy o převodu podílu společnosti [REDACTED] kontaktovala svého právního zástupce, všechny podklady mu zaslala a obdržela jeho vyjádření, že vše je v pořádku a že je možné obchod uzavřít.
6. Obžalovaný dále nesouhlasí s výpovědí svědka L [REDACTED] T [REDACTED] neboť trvá na tom, že byl jeho řidičem a na veškerá jednání (tedy i ta s poškozeným S [REDACTED]) jej vozil osobním automobilem. Stejně tak uvádí, že náplní práce svědka T [REDACTED] byla mj. i doprava pracovníků na stavbu, tedy zcela běžně vozil i V [REDACTED] R [REDACTED] není tedy pravdou, že jej nezná. Toto tvrzení může podpořit svou výpovědí J [REDACTED] Š [REDACTED] který na stavbě v [REDACTED] zastával pozici stavbyvedoucího a byl tedy nadřízeným V [REDACTED] R [REDACTED]
7. Závěrem obžalovaný dodává, že z odůvodnění rozsudku vyplývají logické rozpory, které nebyly blíže objasněny. Nalézací soud nejprve v bodě 38 napadeného rozsudku uvádí, že „obžalovaný plnou moc neměl opatřenou pravým podpisem L [REDACTED] O [REDACTED] proto jí mezi doklady Městskému soudu nezaložil“, aby následně v bodě 40 uzavíral, že „padělanou plnou moc k jejímu zastupování dne 20.12.2018 osobně předložil na podatelně Městského soudu v Praze 2, ačkoliv věděl, že nikdy udělena nebyla“. Na jedné straně tedy nalézací soud dovozuje, že obžalovaný plnou moc nezaložil, neboť si byl vědom, že jde o falzum, v druhém případě pak ale uzavírá s tím, že došlo k naplnění zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle ust.

§ 254 odst. 2 alinea první tr. zákoníku, neboť plnou moc rejstříkovému soudu jako vědomě nepravou předložil, kdy mj. na základě tohoto tvrzení došel k závěru o vině obžalovaného tímto přečinem. Na základě výše uvedeného je tedy jasně patrné, že rozsudek obsahuje zcela zásadní logické rozpory, které vedou k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí a rozhodně nemohou tedy být dostačující pro závěr o vině obžalovaného.

8. Dle obžalovaného tak na základě skutečností vyplývajících z provedeného dokazování není možné rozhodnout o jeho vině takovým způsobem, aniž by vyvstaly pochybnosti a proto je více než na místě aplikovat zásadu „in dubio pro reo“. Proto obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně ve všech napadených výrocích zrušil a znovu rozhodl tak, že obžalovaného v souladu s ust. § 226 písm. a) tr. řádu zproští obžaloby.
9. Městský soud v Praze z podnětu podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které vydání napadeného výroku předcházelo, přihlížeje přitom k vadám, které odvoláním vytýkány byly a k vadám, které vytýkány nebyly, přihlížel pouze potud, pokud by měly vliv na správnost výroku, který napaden byl. Zjistil, že odvolání obžalovaného je částečně důvodné a že napadený rozsudek je vadný pouze v dílčí části skutkových zjištění, jejich popisu. Současně shledal, že uložený trest je nepřiměřený.
10. Pokud jde o procesní pochybení namítané obžalovaným, neshledal ho odvolací soud důvodným. Obžalovaný se o termínu hlavního líčení dozvěděl včas a s dostatečným předstihem. Žádný záznam o tom, že by telefonoval, omlouval se, žádal o odročování hlavního líčení, argumentoval aktuální epidemiologickou situací, se ve spise nenachází. Pokud tedy nalézací soud dne 4.3.2021 rozhodl o konání hlavního líčení v nepřítomnosti obžalovaného, postupoval správně. Podle § 202 odst. 2 tr.řádu v nepřítomnosti obžalovaného může být hlavní líčení provedeno, jen když soud má za to, že lze věc spolehlivě rozhodnout a účelu trestního řízení dosáhnout i bez přítomnosti obžalovaného, a přitom obžaloba byla obžalovanému řádně doručena a obžalovaný byl k hlavnímu líčení včas a řádně předvolán a o skutku, který je předmětem obžaloby byl obžalovaný už některým orgánem činným v trestním řízení vyslechnut a bydo dodrženo ustanoví o zahájení trestního stíhání a obviněný byl upozorněn na možnost postupovat spis a učinit návrhy na doplnění vyšetřování; na to a na jiné následky nedostavení musí být obžalovaný v předvolání upozorněn. Jak se odvolací soud přesvědčil, podmínky předpokládané v citovaném ustanovení § 202 odst. 2 tr.řádu byly splněny, proto nalézací soud nepochybil, pokud ve věci jednal v nepřítomnosti obžalovaného.
11. Nalézací soud v odstavcích 2. až 36. odůvodnění svého rozsudku podrobně rozvedl důkazy, které v hlavním líčení provedl. Pro stručnost a přehlednost lze na tyto důkazy v detailech odkázat a v rámci odůvodnění tohoto rozsudku zmínit již jen zásadní skutečnosti:
12. Obžalovaný nepopíral, že inzeroval převod obchodního podílu a prodej společnosti, že byl v kontaktu s poškozeným nejprve telefonicky, e-mailem, pak i osobně. Potvrdil rovněž, že na schůzkách byl přítomen poškozený, jeho dcera a jeho zeť. Uváděl i přítomnost svědka T [REDACTED] s tím, že ten byl přítomen i při předávání peněz od poškozeného V [REDACTED] R [REDACTED]. Vyloučil však, že by jednal v podvodného úmyslu a že by věděl, že v podkladech předávaných spolu s návrhem na Obchodní rejstřík je nepravdivý údaj. Od počátku se hájil tím, že kontakt a plnou moc na společnost [REDACTED] mu zprostředkoval V [REDACTED] R [REDACTED] ten také zabezpečil všechny potřebné dokumenty a pak došlo k uskutečnění ochodu s poškozeným. Peníze od poškozeného předal R [REDACTED] - z těchto peněz obžalovaný dostal dle svého vyjádření 45.000 Kč.
13. Závěr o vině obžalovaného opřel soud 1. stupně především o výpověď poškozeného R [REDACTED] S [REDACTED] svědkyně R [REDACTED] R [REDACTED] dcery poškozeného, a F [REDACTED] R [REDACTED] zete poškozeného. Ti všichni v zásadě ve shodě popisovali průběh schůzek s obžalovaným, včetně předání hotovosti ve výši 300.000,- Kč. Jak poškozený, tak svědkyně R [REDACTED] měli za to, že mezi doklady, které obžalovaný při prvním osobním setkáním předkládal, bylo i zplnomocnění k převodu společnosti. Svědkyně R [REDACTED] uváděla, že doklady ofotila, přeposlala právníkovi ke kontrole –

na rozdíl od ostatních dokladů již však následně nedohledala. O existenci plné moci však byla přesvědčena.

14. Svědek L [redacted] T [redacted] dosvědčil, že byl osobním řidičem obžalovaného, nebyl jím však do jeho obchodů zasvěcován. Nepotvrdil tedy obhajobu obžalovaného, že by byl přítomen schůzek s poškozeným, předávání peněz poškozeným obžalovaného či předávání peněz obžalovaným R [redacted]. Svědek neznal jména poškozeného, jeho dcery, jeho zete ani jméno R [redacted], nic mu neříkal ani název společnosti [redacted].
15. Výsledkem svědkyně L [redacted] O [redacted] vzal nalézací soud za prokázané, že společnost [redacted] fakticky řídil A [redacted] P [redacted]. Obžalovaného nikdy neviděla, žádnou plnou moc mu neudělila. O celé věci se dozvěděla až od poškozeného a jeho doprovodu, který ji vyhledal a kterému sdělila, že nezná K [redacted] a že jim žádnou firmu neprodala.
16. Výsledkem svědkyně M [redacted] A [redacted] bylo zjištěno, že to byla ona, kdo odkoupil od I [redacted] O [redacted] společnost [redacted]. Jednala s ní osobně poté, co firmu našla na inzerát a co s ní komunikoval pan P [redacted].
17. Svědek P [redacted] pak potvrzoval, že v roce 2018 měl on, L [redacted] O [redacted] a pan J [redacted] v úmyslu rozjet nějaký start-up (agenturu práce), založili proto společnost, kde on byl provozní organizátor, J [redacted] jednatel a L [redacted] O [redacted] společníci. Nepodařilo se jim ale projekt rozjet, proto se rozhodli společnost prodat. Na inzerát se po delší době začali ozývat lidé. Společnost nakonec prodali paní A [redacted].
18. Zásadní pro úvahy nalézacího soudu byly též listinné důkazy – zejména sbírka listin rejstříkového soudu ke společnosti [redacted]. Najisto bylo postaveno, že 20.12.2018 byl podán návrh na změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku, jehož přílohou byla Smlouva o převodu obchodního podílu na nabyvatele R [redacted] S [redacted]. 28.12.2018 rejstříkový soud vydal usnesení, kterým, krom jiného, vyzval k doložení plné moci pro M [redacted] K [redacted] od I [redacted] O [redacted] s úředně ověřeným podpisem s tím, že listina nebyla dodána.
19. Odvolací soud s ohledem na výše uvedené důkazy nemá pochyb o správnosti závěru nalézacího soudu, že obžalovaný uvedl v omyl poškozeného tím, že vystupoval jako osoba zplnomocněná k převodu obchodního podílu, že obžalovaný s poškozeným jednal, uzavřel smlouvu o převodu obchodního podílu, a převzal od poškozeného 300.000,- Kč ihned poté, co návrh a smlouvu s ověřenými podpisy a nepravdivým údajem na Smlouvě, že zastupuje L [redacted] O [redacted] na základě plné moci o převodu obchodního podílu, ač ta mu ji nikdy neudělila. Obhajoba obžalovaného nemá oporu v provedených důkazech.
20. Obhajoba obžalovaného, že se z jeho strany fakticky mělo jednat o službu za úplatu prováděnou pro R [redacted], tj. že se jednalo o činnost obžalovaného jako zbytečného mezičláku, nedává žádný smysl. A i pokud by k ní skutečně došlo (což žádný z provedených důkazů neprokazuje) tak, jak to uváděl obžalovaný, jednalo by se o službu za okolností krajně podezřelých, pokoutných, rizikových a zjevně nekalých a nedávajících odůvodnitelný smysl, že by i tak bylo možno vnímat obžalovaného jako rizik a podezřelých okolností si vědomého, leč zcela lhostejného tzv. bílého koně, a tedy jako pachatele ve výroku uvedených přečinů. Shodná výpověď poškozeného a jeho dcery a zete přesně ukazuje, jakým způsobem obžalovaný vystupoval. Svědkyně R [redacted] si vybavila, že na její dotaz, proč společnost prodává, obžalovaný uvedl, že mu nevyšel obchod, proto prodává společnost kvůli její nevyužitelnosti v jeho podnikání. Na její dotaz, proč není majitelem společnosti, se vydával za osobu, která společně s přítelem společnosti vedla agenturu. Tyto jeho vědomě lživé odpovědi dosvědčují snahu uklidnit a rozptýlit možné podezření doprovodu poškozeného při probíhající schůzce s poškozeným.
21. Nalézací soud se pokoušel zajistit kontaktní údaje na osobu V [redacted] R [redacted] na základě kterých by ho bylo možno předvolat či předvést. Ve své snaze nebyl úspěšný. Pokud se rozhodl nedoplnit dokazování o výslech tohoto případného svědka, postupoval s náležitou obezřetností a rozvážností poté, co již shromáždil a provedl důkazy jiné (výslech obžalovaného, svědků, listinné důkazy – viz výše), které mu jednotlivě a též v souhrnu a vzájemných souvislostech umožňovaly dojít ke správným závěrům – s výjimkou detailu v popisu skutku, který neodpovídal

zjištěnému stavu a kdy lze přisvědčit obžalovanému, že následná argumentace nalézacího soudu v odstavci 38 a 40 odůvodnění je vzájemně si odporující.

22. Z usnesení rejstříkového soudu je nepochybné, že mezi podklady, které mu byly spolu s návrhem předloženy, žádná plná moc nebyla – proto bylo vydáno zmiňované usnesení, které ukládalo tuto plnou moc s ověřenými podpisy doložit. V rozporu s tím však v popisu skutku nalézací soud uvedl, že obžalovaný k návrhu přiložil mimo jiné i padělanou Plnou moc, ačkoliv věděl, že plná moc k převodu obchodního podílu mu nikdy udělena nebyla. V tomto detailu je tedy třeba odvolání obžalovaného přisvědčit – jediné, co bylo prokázáno, že podkladem k návrhu, který obžalovaný podal u rejstříkového soudu, byla Smlouvua o převodu obchodního podílu, kterou za převodce podepsal obžalovaný s tím, že převodce zastupuje na základě plné moci o převodu obchodního podílu, ač taková plná moc mu nikdy L [redacted] O [redacted] udělena nebyla.
23. Uvedenou vadu bylo možno zhojit v rámci řízení odvolacího – odvolací soud znovu provedl pro skutkové zjištění podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení, a to listinné důkazy: návrh na zápis změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku, smlouvu o převodu podílu a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28.12.2018 [redacted] zrušil rozsudek v celém rozsahu a ve výroku o vině se odchýlil od skutkového zjištění soudu nalézacího, když upravil popis skutku ve shodě s tím, co uvedené listinné důkazy prokázaly, a vypustil údaj o tom, že mezi podklady sloužícími pro zápis do obchodní rejstříku byla padělaná plná moc – v této části tedy přisvědčil obhajobě obžalovaného. Krom toho přistoupil i k opravě příjmení L [redacted] O [redacted] které ve skutku bylo psáno nesprávně O [redacted]. V ostatních částech nedoznal popis skutku změn. Právní posouzení skutku oproti řízení před nalézacím soudem nedoznalo změn, bylo shledáno správným a odpovídajícím.
24. Výrok o trestu zdůvodnil nalézací soud podrobně v odstavcích 42. až 47. napadeného rozsudku. Vzhledem k tomu, že na území České republiky dosud nebyl obžalovaný soudně trestán, vnímal odvolací soud výměru uloženého trestu odnětí svobody jako nepřiměřeně přísnou a dospěl k závěru, že na něj lze působit trestem kratšího trvání na samé spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby pro nejpřísněji trestný čin, tj. přečin podvodu podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku. Trest byl uložen jako nepodmíněný – odvolací soud se zcela ztotožňuje s argumentací nalézacího soudu v odst. 43. a 44., v nichž nalézací soud velmi podrobně a přesvědčivě vyložil, proč je vyloučen podmíněný odklad uloženého trestu. Nalézací soud se velmi precizně zabýval osobou obžalovaného, jeho dosavadním způsobem života, skutečností, že ve svém domovském státě nejde o osobu bezúhonnou, ale opakovaně soudně trestanou, a to i pro trestnou činnost majetkové povahy. Každý obžalovaný má právo hájit se způsobem, jaký uzná za vhodný. Pokud neprokáže jakoukoli sebereflexi, dodatečný projev svědomí a lítosti, pak v kombinaci s dosavadním životem obžalovaného musí být trest odnětí svobody spojen s výkonem.
25. Nalézací soud kombinoval trest odnětí svobody s trestem peněžitým. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku může soud peněžitý trest uložit, jestliže pachatel pro sebe nebo pro jiného úmyslným trestným činem získal nebo se snažil získat majetkový prospěch. Bez těchto podmínek může soud podle § 67 odst. 2 tr. zákoníku uložit peněžitý trest pouze v případě, že trestní zákon uložení tohoto trestu za spáchaný trestný čin dovoluje (písm. a) uvedeného §), nebo ho ukládá za přečin a vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a osobě a poměrům pachatele nepodmíněný trest odnětí svobody současně neukládá (písm. b) uvedeného §). K ukládání trestu peněžitého podle odst. 2 § 67 lze přistoupit tehdy, pokud nejsou splněny podmínky předpokládané v ustanovení § 67 odst. 1 tr. zákoníku. V tomto konkrétním případě ze skutku a jeho právní kvalifikace vyplývá, že se obžalovaný podvodného jednání dopustil s cílem se obohatit, což se mu zdařilo – získal úmyslným trestným činem majetkový prospěch a ukládání trestu peněžitého přichází v úvahu podle § 67 odst. 1 tr. řádu. Nalézací soud se podrobně zabýval osobními, majetkovými a příjmovými poměry obžalovaného – v detailech lze odkázat na podrobné odůvodnění v odstavci 47.

26. Odvolací soud však má za to, že nalézací soud nezhodil vůbec ukládání peněžitého trestu z hlediska jeho dobytosti za situace, kdy přiznal poškozenému S [redacted] nárok na náhradu škody a poškozené O [redacted] nárok na náhradu nemajetkové újmy.
27. Výrok o náhradě škody a o náhradě nemajetkové újmy shledal odvolací soud správnými. V případě poškozeného S [redacted] není o základu a výši řádně a včas uplatněného nároku pochybností – plyne ze skutkových zjištění obsažených ve výrokové části rozsudku. V případě poškozené O [redacted] shledal odvolací soud rozhodnutí nalézacího soudu rovněž zcela správným. Této poškozené majetková škoda nevznikla, avšak v důsledku jednání obžalovaného byla poškozeným osočována z podvodného jednání, prožívala velký stres a útrapy, trpěla úzkostmi, řádně nespala. Příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a nemajetkovou újmou na straně poškozené je očividná. Poškozená požadovala náhradu nemajetkové újmy ve výši 10.000,- Kč. Jedná se o částku, která není přemrštěná, jeví se jako zcela přiměřená povaze a míře útrap, jimž byla poškozená vystavena v důsledku jednání obžalovaného, jakož i době délce trvání těchto strastí, než se věci začaly zabývat orgány činné v trestním řízení a než bylo najisto postaveno, že poškozená je obětí.
28. Obžalovaný uváděl ke svým osobním, majetkovým a příjmovým poměrům, že jeho měsíční příjem 35.000,- Kč, je svobodný, má vyživovací povinnost ke studujícímu synovi, nemá žádný větší majetek, který by přicházelo v úvahu zpeněžit, tj. např. nemovitost, motorové vozidlo. Za takto zjištěných poměrů na straně obžalovaného, za situace, kdy trest odnětí svobody je ukládán jako nepodmíněný a kdy nalézací soud uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozeným způsobenou majetkovou i nemajetkovou škodu, je dobytost peněžitého trestu iluzorní. Nelze pominout ani to, že v souvislosti s odsouzením bude povinností obžalovaného nahradit jednak státu náklady trestního řízení, jednak poškozené nahradit náklady, které jí vznikly v souvislosti s přibráním zmocněnce. Proto trest peněžitý uložený soudem odvolacím nebyl.

Poučení

Proti tomuto rozsudku **není** další řádný opravný prostředek přípustný. Tento rozsudek není možno napadnout odvoláním, lze však proti němu podat ve lhůtě 2 měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. ř.). Právo podat dovolání přísluší Nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 12. října 2021

JUDr. Monika Kříkavová v.r.

Předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Rajčová.